

Mert együtt mindent könnyebb megvalósítani...

„Ha az ember messze menne, el ne feledje a házát,
Merre tart és honnan érkezett, siratja bús magányát.
Ha az ember messze menne, el ne feledje a házát,
S annak melegét mi visszavár.”

(45 Street – Mesélek a bornak)

Nem is olyan régen, júniusban még ezzel a dallal vettünk könnyes búcsút ballagó diákjainktól. Ha visszatekintek, a 2022/2023-as tanév nagyon gyorsan telt el. Ezen nem is csodálkozom, hiszen annyi változatos programon vettek részt tanulóink és pedagógusaink. Nagyon fontos volt, hogy kiváló kapcsolatot ápolunk a településünk, Méhkerék/Micherechi intézményeivel és az egyházakkal. Mert együtt mindent könnyebb megvalósítani!

Év elején intézményünkben először rendeztünk meg egy innovatív továbbképzést („*Irányelvektől a tanóra megvalósításáig, román nyelvű továbbképzés*”) a román nemzetiségi intézményeinkben dolgozó, román nyelvet tanító pedagógusainknak. Olyan ritkán van lehetőségünk kötetlen beszélgetésre. Ezen a továbbképzésen volt. Az új ismeretek elsajátítása mellett rájöttünk, hogy nagy felelősséggel tartozunk mi, pedagógusok a jövő nemzedékért. A nemzetiségi oktatás feladata a nemzetiségi tanulók számára létesített intézményekben, hogy szervezeten biztosítsa a nemzetiségi nyelv tanulását, a nemzetiségi történelem, kultúra, hagyomány megismerését, a közösségi identitástudat megőrzését, ápolását, erősítését. Hogy tanítványaink őrizzék meg az utókor számára a még fennmaradt régi román népköltészeti alkotásokat, a félig magyar, félig román nyelvű verseket, dalokat. A tanév nemzetiségi kulturális rendezvényein mind többen érezzék át e közösségi együttlétek örömét.

2022. október 13-án a Magyarországi Román Ortodox Egyházmegyéhez tartozó településünkön az iskola és a plébánia immár tizedik alkalommal rendezte meg közösen a *Gyermekmenetet*. Ezzel a felvonulással az árva és szegény sorsú gyerekekre emlékezünk. A felvonulás végén a templomban mondunk közös imát. Ezen a meghitt eseményen próbáljuk gyermekeinkkel megértetni, hogy ők milyen szerencsés helyzetben vannak. A gyerekek mellett szülők, nagyszülők és pedagógusok is részt vesznek az eseményen. A körmenetben – a korábbi évekhez hasonlóan – Őszentsége *Siluan atya*, a Magyarországi Román Ortodox Egyházmegye püspöke, Ionuț Teodor *Negrau atya*, Méhkerék plébánosa, Protosinghel Visarion *Tuderici atya*, egyházmegyei titkár és hitoktató is jelen voltak.

A legszebb ünnepünk a karácsony. Nem csupán azért, mert ilyenkor kapnak a gyerekek ajándékokat vagy pihenhetnek, hanem mert iskolánkban nagyon nagy hagyománya van az adventi készülődésnek. Már hetekkel karácsony előtt, minden osztály olyan műsort állít össze meglepetésként, melynek segítségével ebben a rohanó világban ismét magunkévá tehetjük a „karácsony szellemét”. A műsor láttán minden szülő, nagyszülő, családtag elfelejti mindennapi gondjait és együtt örül velünk. A román és a magyar hagyományok egyszerre jelennek meg a

színpadon a versek, a kántálás, a táncok és színdarabok előadása során. Mindig nehéz ilyenkor beszédet mondani, hiszen elég ránézni a gyermekek angyali arcára és a szemem könnybe lábad. *Ady Endre Karácsonyi rege* című versének második versszakával tudnám jellemezni ezt a lélekemelő állapotot: „Minden ember szeretettel borul földre imádkozni, az én kedves kis falumba a Messiás boldogságot szokott hozni.”

Iskolánk mesenapja, a már huszadik alkalommal megrendezett Vasile Gurzău meseverseny idén is friss erővel tért vissza. Huszonhárom tehetséges diák örvendeztette meg történetekkel és mesékkel a közönséget, alaposan megnehezítve a bírálóbizottság helyzetét. Kezdetől fogva tudtuk: minden résztvevő nyertes!

Vasile Gurzău 1898. március 16-án született Méhkeréken, ötgyermekes nagycsaládban. A megszokott falusi életet élte, társaival együtt nehéz körülmények között, és ha nem is adódott lehetősége hosszabb iskolázottságra, felfedezte magában és szorgalmasan művelte a Jóisten-től kapott mesemondó tehetségét. Ennek kifejlődése már hétköznapi életében megkezdődött, majd kiteljesedett az első világháború idején, amikor megérkezett a frontra, Olaszországba. Mindenütt, minden körülmények között mesélt. Társai nagyra értékelték, tehetségét pedig olyan neves budapesti tanárok fedezték fel és méltatták, mint Domokos Sámuel, aki a tőle gyűjtött és lejegyzett szövegekből hét mesét adott közre 1963-ban, majd 1968-ban kétnyelvű kötetben tette közzé Gurzău tizenhét-tizenhét magyar, illetve román nyelven elmondott meséjét. A kötet jelentőségét az adta, hogy egy mindkét nyelven magas szinten mesélő előadó repertoárját mutatta be. Kovács Ágnes javaslatára Vasile Gurzău 1973-ban megkapta a „Népművészet Mestere” díjat.

Büszke vagyok arra, hogy tanulóink legszorgalmasabbjai ismét szép helyezéseket értek el az Országos Általános Iskolai Tanulmányi Versenyen román nyelv és irodalomból és román népismeretből. Gratulálunk nemcsak ehhez az iskolánkat megtisztelő sikerhez, hanem a román kulturális identitás megőrzésében tanúsított szerepvállalásukhoz is. Jó példájukat minél több diák kövesse! Gratulálunk a felkészítő tanároknak is.

Intézményünkben 2023. június 1-jén, éppen a Nemzetközi Gyermekeknapi rendeztük meg a második alkalommal az Országos Román Nyelvű Szépolvasási Versenyt. Ez az esemény jó lehetőséget nyújtott a legtöbb magyarországi román iskolából érkezett tanárnak és diáknak, hogy jobban megismerjék egymást, beszélgethessenek és természetesen román nyelven olvassanak. A megnyitó ünnepség után az izgott versenyzők, akik öt másik olyan településről érkeztek, ahol román nemzetiségi nyelven oktatnak (Gyula, Kétegyháza, Elek, Battonya, Köröszakál) bizalommal és nagy bátorsággal léptek a zsűri elé. Két feladatuk volt: egy ismert és egy ismeretlen szöveget kellett első látásra felolvasniuk. Nem volt könnyű kiválasztani a legjobbakat, a győzteseket. Az ilyen iskolai kulturális események szervezése értéket ad falunknak és Magyarország egyik legtevékenyebb román közösségének, s magasra emeli az identitás megőrzésének értékét. Rengeteg színes, értékes programunk volt, szép eredményeket értek el növendékeink. Diákjainkra és pedagógus munkatársainkra is büszke vagyok!

Beszámolómat iskolánk egyik pedagógusa gondolataival zárom:

„Itt a tanév vége. Dőlnek majd a kitűnő bizonyítványok. Beszéljünk most a közepesen tanuló gyerekekről. Azokról, akiknek nincs szaktanári dicsérete, akiknek nem lógnak érmek a nyakukban, akik nem lépnek fel koncerteken, akik nem mondanak verseket iskolai rendezvényeken. Minden gyerek megérdemli, hogy büszké legyünk rá. A nem tökéletesen tanuló kis emberek is. Mert ne feledjük, Embereket nevelünk!”

A balesetektől mentes, fiataloknak és felnőtteknek egyaránt pihentető nyári szünidő után, sikeres új tanévet kívánok!

Martyin-Ruzsa Anna
igazgató

